

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Jana Kratochvíla a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2025, čj. 10.04-000048/25-0002, čj. 10.04-000049/25-0002 a čj. 10.04-000050/25-0003, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2025, čj. 6 A 91/2025-37,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni **s e v r a c í** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (stěžovatelka) podala kasační stížnost směřující proti rozsudku městského soudu ze dne 10. 12. 2025. Tímto rozsudkem městský soud zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí žalované označeným v záhlaví, kterými nebylo vyhověno jejím žádostem o určení advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu dle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii.

[2] Spolu s kasační stížností stěžovatelka nedoložila, že je zastoupena advokátem. Nejvyšší správní soud ji proto usnesením ze dne 16. 1. 2026, čj. 22 As 4/2026-10, vyzval k předložení plné moci, k čemuž jí stanovil lhůtu 15 dnů od doručení tohoto usnesení. S ohledem na vady kasační stížnosti Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyzval také k

doplnění jejích důvodů (ve lhůtě 1 měsíce). Současně ji poučil, že pokud stěžovatelka tuto svoji povinnost nesplní, soud kasační stížnost odmítne. Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 20. 1. 2026.

[3] Stěžovatelka před uplynutím obou stanovených lhůt požádala o jejich prodloužení do doby, než Česká advokátní komora (ČAK) rozhodne o její žádosti (ze dne 26. 1. 2026) o určení advokáta k zastupování v tomto řízení o kasační stížnosti. Ve své žádosti o prodloužení lhůt stěžovatelka uvedla, že vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 120/2018 Sb., je nejasná, neboť na rozdíl od zákona o advokacii nevyžaduje prokázat odmítnutí právní služby dvěma advokáty.

[4] Podle § 40 odst. 5 soudního řádu správního platí, že předseda senátu může prodloužit lhůtu k provedení úkonu určenou soudem, a to za obdobných podmínek, za jakých se promijí zmeškání lhůty, tedy z vážných omluvitelných důvodů.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že takové důvody pro prodloužení lhůty k předložení plné moci v tomto případě dány nejsou. Desátý senát už stěžovatelce v minulosti vysvětlil, že v jejích věcech nebude vyčkávat ani do rozhodnutí ČAK o její žádosti o určení advokáta, protože to k ničemu nevede (usnesení NSS ze dne 25. 7. 2025, čj. 10 As 110/2025-24). Ani v tomto případě nejsou ve stěžovatelčině žádosti o určení advokáta, kterou přiložila k žádosti o prodloužení lhůt, uvedena jména dvou advokátů, kteří jí odmítli poskytnout právní službu, přestože stěžovatelka ví, že podle právního názoru ČAK – potvrzeného už mnohokrát městským soudem – musejí tuto podmínku (podle § 18c odst. 3 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění od 1. 1. 2024) splnit i ti, kteří žádají o určení advokáta za úplatu. Nejvyšší správní soud tak stejně jako v předchozích věcech stěžovatelky (např. usnesení NSS ze dne 9. 10. 2025, čj. 22 AS 173/2025-25) má důvod předpokládat, že ČAK stěžovatelčinu žádost o určení advokáta pro účely zastupování v tomto kasačním řízení opět zamítne (a stěžovatelka případně opět požádá o další prodloužení lhůt až do rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ČAK; v takové situaci už jí soud lhůtu nikdy neprodlužuje).

[6] Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že na tomto závěru nic nemění ani argumentace stěžovatelky, podle níž vyhláška č. 120/2018 Sb., na rozdíl od zákona o advokacii, výslovně nestanovuje povinnost prokázat odmítnutí právní služby dvěma advokáty. Klíčový je požadavek uvedený již v zákoně, konkrétně § 18c odst. 3 zákona o advokacii. Podzákoné předpisy ministerstev, včetně vyhlášky č. 120/2018 Sb., totiž mohou být přijaty pouze na základě a v mezích zákonů (čl. 79 odst. 3 Ústavy České republiky). Zákonný požadavek na prokázání oslovení dvou advokátů podle § 18c odst. 3 zákona o advokacii se tudíž uplatní bez ohledu na text vyhlášky č. 120/2018 Sb. Právě tento zákoný požadavek má navíc odraz v příloze č. 5 uvedené vyhlášky, která na straně 2 formuláře žádosti o právní službu za úplatu pro fyzickou osobu vyžaduje uvedení jmen dvou advokátů, kteří odmítli ve věci poskytnout právní službu.

[7] Nejvyšší správní soud proto stěžovatelce neprodloužil lhůtu k předložení plné moci udělené advokátovi (výroky I. tohoto usnesení).

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud dále vyvodil procesní důsledek z toho, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě nepředložila plnou moc. Tato lhůta jí uplynula ve středu dne 4. 2. 2026. Povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 soudního řádu správního) je podmínkou, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Jelikož nedostatek zastoupení se stěžovatelce nepodařilo odstranit, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl (výrok II. tohoto usnesení).

[9] Jelikož Nejvyšší správní soud rozhodl o odmítnutí stížnosti z důvodu nepředložení plné moci, nerozhodoval již o žádosti stěžovatelky o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti.

[10] Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta (výrok III. tohoto usnesení). Jelikož se tak stalo před prvním jednáním, Nejvyšší správní soud vrátil stěžovatelce jí zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Ten jí bude vyplacen z účtu soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (výrok IV. tohoto usnesení).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. února 2026

Tomáš Foltas
předseda senátu